

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. I. emelet.

Ember vagyok.

Ki ne panaszkodott volna még amiatt, hogy sok a dolga, annyira, hogy még gondolkozni sem ér rá. Ez jutott eszembe a napokban, amikor síri csendben, kettesben ültünk az óvóhelyen. Valóban alkalom rá, hogy gondolkozzon az ember. Olyan nagy volt a csend, hogy talán csak saját szive dobbanását hallhatta az ember. És mennyi minden jut eszébe az embernek ilyenkor. Nem a legnagyobb bajunk-e, hogy annyira elmerülünk a hétköznapi élet munkájában, hogy gondolkodásra időnk már nem marad? Pedig lényeges vonásunk, hogy gondolkozunk. Aki gondolkodik az ember.

Ember vagyok. Gondolkozom. Milyen jó egy ilyen csendes óvóhely. Vitéz honvédeink teszik kockára életüket, hogy én csendben, nyugodtan várhassam a veszedelem elmúlását. Kérem az Istent segítse meg azokat, akik így küzdenek értem is. És hálát adtam az Istennek ezért a csendes helyért és azért, hogy ember vagyok.

A gondolkodásom tovább vitt. Hányszor voltam elégedetlen sorsommal, jobb napokban, mint a mostaniak. Akármennyi jóval halmozott el az Ur-Isten, mindig volt még valami vélt hiány. De mikor jutott volna eszembe külön hálálkodni az én jó öreg ágyamért? És most itt ülök éjnek idején, nincsen éppen túlságosan meleg és mégis valahogyan érzem, hogy jó ez így is. Jó több oknál fogva. Mindenek előtt azért, hogy megtudjuk milyen szép a mi életünk és milyen kevés kell hozzá, hogy meg legyünk elégedve. Az ágyba visszaérkezve megköszöntem Istennek az én jó öreg ágyamat.

Ember vagyok és gondolkozom. Milyen bőségben halmoz el Isten minket napfényvel, táplálékkal, ruhával. Az óvóhelyen látom a ruhaszekrényt, az éléskamrát. Pedig mennyi, szer akart az aggodalom erőt venni rajtam. Igen van elég ruhám és van elég enni valóm.

Nincsen-e talán több, mint kell? Nem volna-e könnyebb, szebb az ember élete, ha többször tekintene felfelé, ahonnan letekint reánk az Édesatyja gondviselő arca? Miért rontjuk el hát életünket bizalmatlansággal, elégedetlenséggel, zúgolódással? Gondolkozunk egy heveset és lássuk, hogy milyen szabályosan rendezett be Isten mindent e világon. Kitekintek és látom a fénylő csillagok millióit. Milyen biztosan mozognak azok a nagy világűrben. Mindegyiknek megvan a maga helye és a maga utja. Miért aggodalmaskodom én? Nincsen-e nekem is helyem és az utammal csak én nem volnék-e megelégedve? Igen Isten szabta meg helyemet és irányítja utamat és adja feladatomat. És milyen jó a hely és milyen érdekes az út és milyen nagyszerű a feladat! Ember vagyok. Gondolkozom. Hálás vagyok iránta, Aki nemcsak teremtett, de Aki gondot is visel rólam, aki helyet és feladatot is adott. Benne akarok bizni. Hozzá akarok feltekinteni mindennap. Dicsérni akarom Őt, ember vagyok.

T.

A gazdagság nyavalyája, kevélység. Nagy és erős lélek az, mely a gazdagság közepette e nyavalyától nem ostromollatik. (Ágost.)

A tevének egy teher van a hátán, a gazdagnak kettő: egyik a földi birtokoké, a másik a vétkeké. Az elsőt a halálánál leteszi, a másikat, ha akarja, ha nem, megtartja a halálnál, ha csak a halál előtt le nem tette azt. (Bern.)

Vajmi igaz, hogy sokan szűkölködnek azok, kik sokat bírnak, ellenben, kik kielégülést a természetes szükséglet és nem fölös vagyaik után méregetik, kevésbé szűkölködnek. (Boetius.)

Democritus hallván némelyeket különféleképp vitázgatni a gazdagságról, azt mondá: Minden emberben van valami kívánság a gazdagság iránt, melyet ha meg nem szerezhet, bosszankodik, ha megszerezte, annak megőrzése és föntartása gyötri: ha pedig elvesztette, nem kevés fájdalmat okoz neki. (Maxim.)

„Ne sirj . . . én tőlem lett e dolog.“

Luk. ev. 7. 13. I. Kir. 12 24.

Kedves drága lélek, miért vagy olyan szomorú? Miért olyan összetört? Csalódtál emberekben, saját magadban? Vagy talán Istenben csalódtál? Miért sirsz? Miért bánkódsz? Talán a halál rabolt el valakit tőled, kit nagyon szeretted? Nagyon szeretted azt kit elvesztettél? Vagy talán betegség gyötör? Vagy félsz az életől, vagy félsz a haláltól? Kedves drága testvérem nyisd fel szemeidet és lásd meg az Ur Jézus maga áll melletted és Ő szól hozzád! Ő szól most az emberekhez. És mivel a jó szóra nem szöveget hallgatni, így megpróbáltatásokat, szükségét és nyomorúságot küld, hogy az ember el ne bizakodjék, hogy az emberek a jó Istent keressék kit elhagytak! Hogy nem vagy bűnös, hogy nem vagy rossz? Az embereknek nem az a bűnük az Isten előtt, hogy lopnak, hazudnak, káromkodnak és nem elég vallásosak, hanem Isten előtt az az ő bűnük, hogy nem engedik magukat vezetni Istennek szent Lelkétől. Pedig az Írás azt mondja, hogy csak az az Istennek gyermeke, ki engedi magát vezérelni az Ő Szent Lelkétől! (Róma 8, 14.) Kedves drága testvérem te az Istennek gyermeke vagy? Engeded magadat vezetni a Szent Lélektől? Akkor halld meg az Ur Jézusnak kedves vigasztaló szavait!

Drága gyermekem üzenetem van számodra, engedd, hogy szívedbe mélyedjenek ezen szavak, hogy ezután Istennek dicsőségével légy megkoronázva. Figyelj reám gyermekem a háborgó

tenger közepette is, hogy megtudjad érteni ezen szavakat: „Én tőlem lett e dolog!“

Kedves gyermekem ezért szükséges. Azt akarom, hogy tanulj. Tanuld meg, hogy kísértés környékez, vagyha ellenséged úgy jönne is rád, mint a habok, tud meg, hogy „Én tőlem lett e dolog.“ A te gyengeségednek szüksége van az Én erőmre s a te biztonságod abban rejlik, hogy Én harcolok érted.

Körül vagy véve olyanokkal, akik nem értenek meg, vagy semmibe sem vesznek téged. Ez is én tőlem lett. Gondold meg, hogy aki téged bánt, az Urat is bántja az, mert aki titeket bánt, az Ő szemefényét bántja az.“ (Zak. 2, 8.) Drága gyermekem, az ée szemeim előtt kedves vagy! (Ézs. 43, 4.)

Én vagyok a körülmények Istene. Nem véletlenségből kerültél abba a helyzetbe amelyben éppen vagy, hanem az Isten rendelte azt néked. Nem kérted soha, hogy aláozon meg? Lásd Én helyeztelek abba az iskolába, ahol megtanulhatsz a javadra szolgáló leckét. Barátaid és életkörülményeid azok, melyek akaratomat cselekszik. „Ez is én tőlem lett.“

Pénz hiányban szenvedsz, nehéz helyzetben vagy? „Ez is Én tőlem van.“ Tanuld meg, hogy Én ismerem a te erszényedet, azt akarom, hogy Tőlem kérj és Reám támaszkodjál, mert az Én tárházam kifogyhatatlan. (Fil. 4, 19)

Azt akarom, hogy megismerjed az Én ígéretemet, azok igazak és Ámenek. Ezért higgyél Bennem.

Szomorúság veszi körül szívedet? Emlékezzél meg Rólam, hogy Én vagyok az emberek között a megvetett, a fájdalmak férfia, Én engedtem ezt rád, hogy földi barátaidban csalódjál, hogy annál nagyobb ragaszkodással fordulj hozzám, hogy igazi vigasztalást csak nálam keress. (Tess. 2, 16–17). Mikor gunnyal illetnek azok akiktől segítséget várnál, „Ez is Én tőlem van, mert nyesni akarom a rajtad levő felesleges vad hajtásokat, hogy annál több gyümölcsöt teremjél, ha a te kedves barátod, aki előtt szíved összes titkait kitértad, és a te őszinteségedet ellened felhasználja, tud meg, hogy ez is „Én tőlem van.“ Akarom, hogy egyedül bennem bizzál. Hisz Én vagyok a te legbensőbb barátod. Szólt valaki hamis beszédet ellened? Bizzad azt Reám és jöjj közelebb hozzám. Védő szárnyaim alatt oltalmat és menedéket találsz a gonosz nyelvek ellen.

És ki hozza a te igazságodat, mint a világgosságot és a te jogodat, miképen a delet. (Zsolt. 37, 6.)

Megsemmisültek munkádhoz fűzött terveid? „Ez is Én tőlem van.“ Ismerd meg, hogy nélkülem szoktál tervezgetni s aztán kéred az én áldásomat. Engedd, hogy Én tervezzem meg minden dolgaidat és Én felelősséget vállalok azokért. „Mert erőd felett való dolog ez, nem cselekedheted azt te magad. (II. Móz. 18, 18.)“

Minden bántó körülményt, minden olyan szót, mely fájdalmat okoz, mely nyugtalanít a te Énedből fakad, a te saját gyengeségedből. származik, de minden fulánk és minden tövis eltávozik, ha megtanulod azt „Én vagyok a te Megváltód ki megszabadítlak és megtisztítlak ezért bármilyen helyzetben vagy, bármily körülmények közé kerülj is.” „Mindenek Én tölem vannak.” „Gyermekekem jegyezd meg;” Azoknak, kik Istent szeretik mindenek javukra vannak.” (Róm. 8, 29.)

Gyermekekem, Én hoztalak téged éppen abba a helyzetbe, amelyben vagy, Én engedtem meg, hogy ilyen válságos helyzetbe jussál, hogy annál nagyobb legyen a szabadítás. Az Én Isteni hatalmamnál fogva ki is foglak szabadítani bajaidból csak tanulj meg bizalommal és hittel imádkozni és Én reád küldöm ama vigasztaló szent Lelket, ki megvigasztal, megerősít és elvezérel minden igazságra.

„Hívj segítségül Engem a nyomorúság idején és megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.” (Zsolt. 50. 15.) Hogy e sorok kezeidbe kerültek, ez is „Én tölem lett.” Ha megvigasztaltak ezen szavaim úgy add tovább egy másik szomorú gyermekemnek.

(Minor.)

A böjt.

Sok keresztyén irtózik ettől a szótól, pedig a Szentírás sokat beszél a böjtről és tudjuk, hogy Jézus követése csak önmegtágadás árán lehetséges. Az önmegtágadás legkülönbözőbb formáit kell gyakorolnunk. A böjt az evés és ivásban való önmegtágadás. Sokak előtt ez magas árnak tetszik, de az igazi mennyasszonyi léleknek, aki szereti Jézus Krisztust, a drága Völegényt, semmi sem sok és semmi sem túlságosan drága. A böjtnél többféle haszna van. Javára van a testnek, erősíti az akaratot, a jellemet és főleg lelkiértelemben lehet igen áldásos. Lássunk néhány példát a Szentírásból: És mondá Dániel a felügyelőnek, akire az udvarmesterek fejedelme bizta vala Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást: „Tégy próbát. Kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig és adjanak nekünk zöldségféléket, hogy azt együnk és vizet, hogy azt igyunk, azután mutassák meg néked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, akik a király ételével élnek és aszerint cselekedjél majd a te szolgálóiddal.” És engedé nékik a dologban és próbát tön velők tíz napig. És tíz nap múlva szebbnek látszék az ő ábrázatuk és testben kövérebbek valának mindazoknál az ifjakkól, akik a király ételéből ettek vala. Dán. 1, 11—15. Dániel többször böjtölt: „És orcámat az Úristenhez emelém, hogy keressem Őt imádsággal, könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban. Dán. 9, 3. Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész

hétig. Kivánatos étet nem ettem, hus és bor nem ment be az én számba és sohasem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét. És felelém szemeimet és látám és imé: egy férfiú, gyolcsba öltözve és dereka ufázi arannyal övezve. És monda nékem: „Ne félj Dániel, mert az első naptól fogva, hogy szivedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid és én a te beszédeid miatt jöttem.” Dán. 10, 2. 3. 5. 12.

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy a gonosz nem megy ki az emberből, csak imádság és böjtölés által. Máté 17, 21. Ha böjtölünk és imádkozunk, nagyobb a lelki erőnk. Hoseás ezt írja: „Amint legeltek, elteltek; elteltek és szivök felfuvalkodék; azért hát ellelejtkezének Rólam.” — mondja az Úr. Hós. 13, 6. A bőséget a legtöbb keresztyén nem bírja el lelki kár nélkül, azért az Úr kénytelen megszorításokkal élni velünk szemben. Pál apostol mikor megtért, három napig böjtölt, Csel. 9, 9. Kornélius százados is böjtölt; És Kornélius monda: „Negyednaptól fogva mind ez óráig böjtöltem és kilenc órákor imádkozám az én házamban és imé egy férfiú álla meg előttem fényes ruhában és monda: „Kornélius, meghallgattatott a te imádságod és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt.” Csel. 10, 30. 31. Félix tisztartó megrémült, mikor Pál apostol beszélt neki az önmagtartóztatásról és az eljövendő ítéletről. Egynéhány nap múlva pedig Félix megjelenvén feleségével Drusillával egyben, ki zsidóasszony vala, maga elé hivatá Pált és hallgatá őt a Krisztusban való hit felől. Mikor pedig ő igazságról, önmagtartóztatásról és eljövendő ítéletről szólt, megrémülve monda Félix: „Mostan eredj el, de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged.” Csel. 24, 24. 25. Ninivében még az állatok is böjtöltek. Jón. 3, 7. 8. Ezsdás könyvében olvassuk: „Ekkor böjtöt hirdetétek ott az Aháve folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak. És böjtölénk és a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért és meghallgattott minket. Ezsd. 8, 21. 23.

R. M.

E v e z z a m é l y r e !

Jézus Krisztus uralma alatt

„Te hatalmat adtál neki minden test felett.” Ján. 17, 2.

Csodálatos mélységeket rejt Jézus u. n. főpapi imája, melynek fenti idézet egyik mondata. „Hatalmat adtál minden test felett” mondja az Úr. Minden, ami él — ember és állat

egyaránt — Jézus uralma alatt áll. Minden ki van szolgáltatva Öneki és nem menekül ki semmi sem kezei közül. Az egész hangos, veszedő, egymás ellen hadakozó világ mind Jézus Krisztus uralma alatt áll. Így a jelenlegi háború is, amelyben Isten világot kormányzó törvényei jutnak kifejezésre, csak Krisztus ellenőrzése és hatalmának keretei között folyhat le és tombolhatja ki magát. Minden ember, azok is, akik ártani akarnának, vagy akik oly nehezen viselhetők el, Krisztus örökösége és irányítása alatt állanak.

Mily fenséges tudat, kedves hívő testvérem, olyan világban élni és estéknént nyugovóra térni, amely Urunk és Megváltónk fennhatósága és uralma alatt áll. Senki és semmi sem közeledhet hozzánk az Ő engedélye nélkül.

De ha minden az Ő fennhatósága alatt van, akkor ez áll azokra is, akiket oly szívesen a magunkénak vállalunk: feleségünkre, gyermekeinkre, alkalmazottainkra stb. Mindezeket nem mi birtokoljuk elsősorban, hanem Ő. Nem tehetünk velük, amit mi akarunk, mert ők idegen tulajdon, Jézus Krisztus tulajdona.

Kedves testvérem, ez a megismerés határt kell, hogy szabjon minden önkénynek felebarátságunkkal szemben, sőt szeretteinkért való minden aggódásnak is, amely tulajdonától akarja megfosztani Krisztust. „Amit cselekedtetek egygyel e legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtetek.”

De áll ez ige rád és rám is, kedves testvérem. Még mielőtt magunk felett rendelkezhetünk volna, döntött felettünk a mi Teremtőnk: átruházta a felettünk való jogot Jézus Krisztusnak. Tehát nem én szabhatom meg, hogy rendezkedjem be e földön, milyen célt tűzsek ki magamnak, mit egyek, hanem nem marad más hátra, mint elfogadni Jézus Krisztus napiparancsát minden egyes napra.

Hogy megnyugszik háborgó lelkünk, nyugtalan szívünk, míg ide érünk: boldog odaadással elfogadni Jézus Krisztusnak felettünk való jogát. Nincsen már privát ügyünk, privát gondunk, amely Jézussal szemben akarna érvényesülni. Minden beleolvad Őbelé.

Mily sziklaszilárd fundamentumot ad életünknek hitünknek Istennek eme tette. Itt megszűnik szívünk zaklatottsága, szorongatottsága és helyt ad a tökéletes nyugalomnak.

Isten gyermeke, miért vagy olyan ideges, izgott? Miért remegsz és félsz? Tudom, nem tudom félelmedet, idegességedet kibeszélni, de tudom, tökéletesen elmúlik, szertefoszlad, ha Jézus Krisztus uralma alá helyezed életedet és mindent, amit eddig a magadénak tekintettél. Itt Istentől épített örök fundamentumon állasz.

Hecker Á.

Hirek.

Szeptember elején volt tíz esztendeje, hogy a budakeszi Tábort intézetünk szanatóriummal alakult át. A jelenlegi vezetőség egy csendes délutánon összejött, hogy a jó Atyának megköszönje csodálatos vezetését. Sok viszonyosságban, sokszor idegeket őrölő nehéz munkában jutottunk el idáig. Szeretettel gondoltunk korábbi munkatársainkra, akiket Isten most más fontos helyre állított. De mindegyik ereje és szeretete benne van abban az eredményben, amelyért ma magasztaljuk az Urat. — Ma újra nehéz időket élünk, de ezeken is átsegít minket Isten, ha Benne bízunk és Hozzá fordulunk. Áldja meg a jó Atya intézetünknek minden egyes munkását és áldja meg mindazokat, akik abban megfordulnak.

Löbel János miskolci prédikátor egészségére való tekintettel egyévi szabadságra ment. Szívvel kívánjuk, hogy Löbel testvér ezen esztendő alatt visszanyerje teljes egészségét.

Az év vége felé közeledik és az előfizetőink táborát talán éppen ezen időszakban kellene megnövelnünk. Nem akarjuk elhinni, hogy harminchárom esztendő után a vég felé közeledjünk. A prédikátor testvéreket különösen szeretettel megkérjük, hogy a nekik küldött példányokért az előfizetési díjat beküldeni el ne mulasszák, mert különben a Békeharang megjelenését veszélyeztetik.

Augusztus 13-án adtuk át Löbel Jánosné testvérünk porsátorát a földnek, amelyből vétezt. A temetési szertartást Dr. Szalós Artur pécsi methodista lelkipásztor végezte német nyelven, nagyszámu gyászoló közönség jelenlétében. Jelen volt az evangélikus lelkész és a körjegyző. A hidasi evangélikus tanító pedig a helybeli énekkarral, illetve annak közreműködésével tette nyilvánvalóvá a testvéri érületet. Sokan könnyeztek meg, különösen akiknek még betegségében is lelki tanáccsal szolgált, mutatván az utat a menny felé. Jóságos arcáról még halálában is Istennek csodálatos békéje sugárzott. Nehéz, de nemes harcot harcolt végig és most ahhoz ment, aki minden könnyet letöröl szeméről és adja az életnek koronáját. Elköltözését férje Löbel János miskolci lelkipásztor, Emma leánya középiskolai tanárnő, testvére és kiterjedt rokonság gyászolja.

Fleps Mártát eljegyezte Márkus Mihály. Mindkettő a bpesti német gyülekezet közszereketben álló ifjúsági tagja. Az Ur áldja meg kedves ifju testvéreink szándékát.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő: Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár. Nyomdáért felel: Henczer István.